

Ichiroo Matsumoto löysi vastauksen

Japanilainen Ichiroo Matsumoto etsi elämän tarkoitusta. Vastausta ei löytynyt perinteisistä arvoista eikä ajattelumalleista. Hänen kohdallaan etsintä päättyi kuitenkin onnellisesti.

Japanilaisen Ichiroo Matsumoto (40) sai ensikosketuksen kristinuskoon ala-asteen ekaluokkalaisena kun ystävä pyysi häntä mukaan läheisen kirkon pyhäkouluun.

- Muistan vieläkin lasten hengelliset laulut ja erityisesti mieleeni on jäänyt kuvakertomus profeetta Joonasta. Jäin kuitenkin pois pyhäkoulusta, kun tyttö, joka oli minut sinne kutsunut muutti muualle, Ichiroo muistelee.

Opiskeluaikanaan Ichiroo oppi lisää kristinuskosta. Hän suoritti lukion kristillisen lähetysjärjestön perustamassa oppilaitoksessa, jossa opinto-ohjelmaan sisältyi viikoittain kaksi aamuhartautta ja tunti Raamatun opetusta.

- En henkilökohtaisesti katsonut tarvitsevani pelastusta, mutta jatkoin saman ylläpitäjän yliopistoon. Siellä yleissivistäviin opintoihin kuului pakollisena vain yksi opintoviikko kristinuskoa. Koska aamuhartaudet eivät enää olleet pakollisia, hyvin harva opiskelija niihin osallistui. Niin valmistuin.

Miksi elän?

Kolmannen kerran Ichiroo törmäsi kristinuskoon siirryttyään työelämään.

- Soitan saksofonia ja eräs trumpettia soittava ystäväni pyysi minua mukaan Nishinomiyan kirkossa kokoontuvaan soittokuntaan. Naapuruston valitusten vuoksi en ollut voinut soittaa kotonani, eikä harjoittelutiloja ollut missään muuallakaan. Sen vuoksi aloin käydä tuossa soittokunnassa.

- Tälläkin kertaa asia jäi siihen, kun tämä ystäväni muutti muualle. Aloin kuitenkin lueskella Raamattuun ja buddhalaiseen kirjallisuuteen opastavia kirjoja.

Ichiroota vaivasi kysymys elämän tarkoituksesta. Hän ei halunnut kuitenkaan sitoutua mihinkään uskontokuntaan.

- Ajattelin, että löydän kyllä itse vastauksen. Toisaalta ympäristössäni ei ollut ketään, joka olisi kutsunut minua mukaansa. Aika valui eteenpäin, eikä vastausta vain löytynyt.

Korean kautta kristityksi

Noihin aikoihin Ichiroo kiinnostui Koreasta ja sen kielestä.

- Aloitin korean kielen kurssin ja kävin kirjeenvaihtoa koreaksi sähköpostin välityksellä sikäläisten ihmisten kanssa. Myöhemmin matkustin Koreaan tapaamaan heitä ja he vuorostaan vierailivat Japanissa. Se oli todella mukavaa.

Näissä merkeissä Ichiroo tutustui Park Jong Su nimiseen kristittyyn opettajaan.

- Kun tämä uusi ystäväni tuli Japaniin keskustelimme paljon politiikkaan, kulttuuriin ja kansallisiin ajattelutapoihin liittyvistä asioista. Tällaisen keskustelun kuluessa Park Jong Su ymmärsi, että minun suurin tarpeeni oli löytää pelastus. Lähtiessään hän pyysi minua tulemaan luokseen Koreaan.

Seuraavan kerran vieraillessaan Koreassa Ichiroo tutustui illallisilla Parkin veljeen.

- Kun mukava ja kotoinen illallinen oli syöty ja astiat korjattu pöydästä, Parkin veli otti esiin pienen kirjasen. Hän sanoi, että oli kutsunut minut luokseen, koska halusi kertoa tuon kirjasen sanoman minulle.

Kirjanen oli Campus Crusade for Christ -järjestön julkaisema "Neljä asiaa pelastuksesta".

- Tuon pienen kirjasen kautta minulle selvisi, että Jumala rakastaa minua, vaikka olen tehnyt syntiä. Tajusin myös, että voidakseni pelastua minun on otettava Kristus sydämeeni.

- Sillä hetkellä huomasin, että juuri Kristuksen asettuminen sydämeeni oli se, mitä olin pitkään etsinyt.

Ichiroolla oli enää yksi ongelma jäljellä. Hän oli siihen mennessä lukenut useasti Raamattua, mutta epäili, kykenisikö hän todella pohjia myöten uskomaan sen sanomaan.

- En ollut uskonut, vaikka olin lukenut Sanaa kuinka monta kertaa tahansa. Kysyin häneltä, onko usko todellakin ainoa tie pelastukseen. Parkin veli vastasi minulle syvän vakaumuksen äänellä, että ihmisen ei tarvitse tehdä mitään pelastuakseen, usko riittää.

Silloin päädyin sanomaan: "Minä uskon."

Kuinka rukoillaan?

Parkin veli pyysi Ichiroota rukoilemaan ääneen, osoittaakseen näin uskovansa. Ichiroo oli tottunut vain rukoilemaan jumalia temppelissä, eikä hän tiennyt, kuinka Jumalaa pitäisi lähestyä.

- Selitin, etten tiennyt, mitä minun pitäisi rukoilla. Parkin veli vastasi, että voin puhua Jumalalle omin sanoin. Niin sitten rukoilin: "Jumala. Olen elänyt tähän asti tyhjää elämää ja pyrkinyt täyttämään vain omia halujani. Nyt tajuan, että päästäkseni tällaisesta elämästä, minulle ei ole muuta tietä kuin usko Sinuun. Siksi haluan uskoa. Johdata minua niin, että voin koko sydämeistäni turvata Sinuun."

Ichiroo on varma, että Pyhä Henki johdatti häntä opiskelemaan korean kieltä ja tutustumaan korealaisiin kristittyihin. Sitä kautta hän pääsi osalliseksi Jumalan opetuksesta.

- Jouduin kulkemaan kiertotietä, mutta Jumalalla ei ollut muuta tietä minun löytämisekseni. Sydämeni on täynnä kiitosta hänen suurten ajatustensa ja suunnitelmiansa edessä.

Viesti eteenpäin

Ichiroo Matsumoto on saanut kasvaa uskossa ja palvelee nykyisin musiikin lahjoillaan Nishinomiyan seurakuntaa. Vuosi sitten hän avioitui Kang-nimisen korealaisen naisen kanssa.

Ichiroon ja Kangin yhteisenä haaveensa on, että he voisivat kutsua ihmisiä seurakuntaan Sanan ääreen. Heidän kotikaupungissaan Nishinomiassa asuu valtaisa määrä nuoria,

nuoria perheitä ja lapsia. Seurakunnan tilat ovat käyneet niin ahtaaksi, ettei sinne voi kutsua uusia ihmisiä. Isompia kokoustiloja odottaessaan Matsumoton perhe on avannut oman kotinsa ovet saadakseen viestiä eteenpäin.